

Keijo Kyllönen

Sodan ja taistelun päiviin

Ajankohtaista asiaa jokaiselle
kristitylle

Vaikeat ajat ovat jo tulleet ja mitä pian tapahtuu?

Sisällysluettelo	sivu
Esipuhe	2
Uskoontulo	6
Nöyryys vai nöyristely	21
Toisen luokan kansalaiset	28
Talousromahdus	38
Pimeyden lapset	47
Oletko ajan hermolla?	55
Ihmeitten perässä juoksijat	62
Odotatko Jumalan aikaa?	66
Televisio, harmitonta viihdettäkö	70
Internet, urkkija kodissamme	78
Yhtäkkiä kadonneet	82
Isis- järjestö	91
Jumalan rauha	97
Muoto ja elävä usko	100
Herätys	106
Maanalainen seurakunta tulee	120
Raamattu	132
Soluttautujat	135
Isoveli valvoo	138
Verkosto	141
Turvapaikat	144
Ruoka, sähkö ja lämpö	146

Esipuhe

Tämä on selkeä jatko ensimmäiselle kirjalleni Lähemmäs Jumalaa. Paljon on uusia läksyjä tullut opittua, ja monia on epäilemättä vielä edessäni. Kaikkea tapahtunutta en tätä aloittaessani vieläkään ymmärrä, mutta Herra antakoon lisävalaistusta myös näihin asioihin, jotka eivät ihmispoloisen vähäiseen ymmärrykseen mahtuneet. Uskon myös, että tätä kirjoittaessani Herralla on minulle paljon uutta annettavaa, sillä sana, joka on tullut lihaksi omassa elämässämme, kelpaa rakentamaan toisiakin ihmisiä. Taistelut ja koetukset ovat edelleen muuttuneet ankarammiksi ja tätä kirjoittaessani on kulunut 10 vuotta sairastumisestani Parkinsonintautiin. Kuitenkin jokainen, joka tälle tielle on kerran lähtenyt, voi vain katsoa pelin loppuun asti. Perääntyä ei enää voi, sillä tähän hetkeen mennessä olemme jo

kuvainnollisesti raivanneet
viidakkopolkua niin mittavan matkan,
ettemme halua todellakaan tehdä sitä
enää uudelleen. Emmehän ole vielä
nähtäneet Jumalan armon syvyyttä ja
saavuttaneet voittopalkintoa, joka
meille luvattu on. Jeesuksen omin
sanoin. ”Totisesti minä sanon, hän ei
ole jäävä palkkaansa vaille.” Vaikka
kulkumme on kuin tuulitunnelissa,
jokainen askel vaatii ponnistuksia
sitäkin enemmän kun saavumme lähelle
lopullista päämääräämme. Tämä kirja
on tarkoitettu myös niille, jotka eivät
olleet valmiina silloin, kun Jeesus haki
omansa pois maan päältä. Tämä kirja
koostuu asioista, jotka tätä
kirjoittaessani eivät ole vielä
toteutuneet. En ole mikään profeetta
mutta näistä asioista minun pitää
kirjoittaa, koska Herramme sen
tehtäväkseni antoi. ”Kirjoita kirjaasi,
mitä näet, mitä kuulet ja hengessä
koet”. Tämän tehtävän olen parhaani

mukaan koettanut toteuttaa, sillä tiedän että aikaa on jäljellä perin vähän ja nämä asiat, jotka olen tähän kirjaan kirjoittanut, tulevat tapahtumaan.

Mitään muuta en niin paljon toivo kuin että tämä kirja olisi tarpeeton, ettei kukaan jäisi tänne vihan aikaan ja antikristuksen hallinnon lihamyllyyn. Pahoin pelkään kuitenkin, että tämä kirja on jollekin vielä tarpeen ja tämä voi pelastaa sinunkin sielusi helvetin liekeiltä. Todella hirvittäviä asioita tulee tapahtumaan , sinä joka tätä luet, ja aikana, jolloin Kristuksen seurakunta ei ole enää maan päällä. Loppuhuipentumana tulee vielä Jumalan vihan maljat maan päälle. Jos jäit tänne, niin älä ota otsaasi tai käteesi pedonmerkki- sirua. Sen jälkeen sinulla ei ole mitään mahdollisuutta pelastua. Ja ainoa mahdollisuutesi on Jeesuksen noudettua omansa, kuolla marttyyrina Jeesukselle elämänsä antaneena. Vaihtoehtoa ei juuri muuta ole,

mahdollisuudet selvitä elossa ja kiinni
joutumatta, ovat niin häviävän pienet.

Uskoontuloni

Joh 1:12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskoivat hänen nimeensä.

Uskoontulo on alku kaikelle ja askel kohti Jumalaa ja hän vastaa siihen. Meidän tulee ymmärtää että olemme jokainen poikenneet pois ja että olemme syntisiä ja tarvitsemme vapahtajaa. Joku varmasti sanoo uskovansa, ilman että on tehnyt tietoista ratkaisua. Se on sama asia kun

Jaak 2:19 Sinä uskot että Jumala on yksi. Siinä teet oikein, riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat

Ja se ei ole pelastavaa uskoa. Joku toinen taas sanoo olleensa uskossa koko ikänsä, mutta sekään ei välttämättä ole totuudenmukaista. Toki voi olla, että

edellä mainittu voi todellakin pitää paikkansa, mutta silloin tämän ihmisen on jossakin elämänsä vaiheessa pitänyt ottaa Jeesus vastaan elämäänsä ja sydämeensä. Joka tapauksessa meidän on valittava täällä ajassa puolemme. Kuoleman rajan ylitettyämme on liian myöhäistä. Silloin on peli menetetty ikuisesti. Asian ydin tässä on, että uskon pitää laskeutua korvien tasolta sydämen tasolle. Näin oli minunkin elämässäni tapahduttava, ja tapahtui myös. Syyskuun 6. päivän iltana v.1993 kävelin töistä kotiin kolmen kilometrin työmatkaani lähes kyyneleet silmissäni. En tiedä miksi työkaverit olivat sinä iltavuorona erityisen hankalia, jopa ilkeitä. Se tunne mikä silloin oli, oli hylätyksi tulemisen pelko ja tunsin jo tulleenikin hylätyksi. Jupisin siinä kävellessäni että ”en minä ole kenellekään tarpeellinen ja eikä minusta kukaan välitä.” Kotiin päästyäni purin pahaa tuultani vaimolleni, kenelle

muulle sitten. Hän kertoi, että ”Viime yönä heräsin siihen kun enkeli tuli makuuhuoneeseen, laitto käden sinun poskellesi ja lähti kohta pois”. Tämä oli käännekohta elämässäni. Kerrankin minulla ei ollut mitään vastaan sanomista. Voin vain sanoa Herralle. ”Tässä minä olen varmasti syntisenä ja vajavaisena. Jos minua johonkin tarvitset ja todella noin rakastat minua, niin tässä olen. Käytä minua miten tahdot ja tiedän tarvitsevani sinua. Tule elämäni ja sydämeeni Jeesus ja anna anteeksi kaikki syntini”. Meni hetki, ja kuin valtava sähkövirta olisi kulkenut ruumiini lävitse. Se oli niin mahtavaa että jo siitä valtavasta rakkauden tunteesta kyyneleeni virtasivat valtoimenaan. Virta tuli uudestaan ja yhä uudestaan, ties kuinka monta kymmentä kertaa ja vasta tuntien päästä nousin kyynellammikosta. Kaikki ahdistus ja pelko oli poissa. Omatunto, joka lakkaamatta oli pitänyt omaa

meteliään, oli kuin formatoitu kovalevy, ei pihahdustakaan. Nousin seisomaan ja kuin varmistaakseni, että jalkani olivat lattiassa eikä sen yläpuolella, kumarruin katsomaan. Ei ne jalat irti lattiasta olleet, mutta tonnin painoinen taakka oli otettu harteiltani. Ja mikä ilo pulppusi ensimmäisen kerran sydämessäni. Ensimmäinen asia minkä tein, marssin baarikaapille, joka oli hyvin varustettu, kannoin pullot vessaan ja tyhjensin pönttöön. Sanoin vain niitä tyhjentäessäni, ettei nämä ainakaan tuhoa enää kenenkään elämää. Seuraavana päivänä oli vapaapäivä ja heti aamusta menin kyläilemään erään tuttavan luokse ja heti kajautin huomenen jälkeen ”Minä olen tullut uskoon!” Kaveri oli aika hölmistyneen näköinen, mutta kovasti kiinnostuneena kyseli. Kyllä hän nämä asiat tiesi, olihan hänen vaimonsa uskossa, eikä montaa päivää mennyt kun hänkin oli ratkaisua tekemässä. Uuden elämäni

ensimmäinen päivä meni siihen, kun kerroin kaikille jotka vain jaksoivat kuunnella, millainen ihme Kyllösen pojan elämässä oli tapahtunut. Saman päivän iltana oli kastekokous seurakunnassa, jonka ”porukoissa” vaimoni oli liikkunut jo viikon päivät ja oli muutama päivä aiemmin tullut uskoon. Monta kertaa olin jo kiukustunut jatkuvasta Jeesus- laulujen kuuntelemisesta ja lopulta annoin vain luvan kuunnella kun en itse ollut kotona. Nyt sitten olin ensimmäistä kertaa menossa ”hihhuleiden” kokoukseen ja jännitti niin, että vatsaan sattui. No, menin kuin meninkin ja totesin porukan jotakuinkin täyspäiseltä. Vaimo oli siis menossa kasteelle ja illan mittaan päätökseni tuli valmiiksi. Minä myös halusin kasteelle. Siinä seurakunnassa oli vanha helluntai-paimen, periaatteen mies. Ei kasteelle ennen kuin on saanut Pyhän Hengen kasteen. Sitä sitten paimenen kanssa

Mitä pian tapahtuu ja mihin maailmamme on väistämättä ajautumassa. Rauha, rauha hoetaan eikä rauhaa tule, koska loppuun asti on hävitys säädetty. Sinun on syytä lukea tämä kirja, sillä se voi pelastaa sielusi

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi